



רע"פ 6039/15 - בילויים אילת 2012 בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה אילת

בית המשפט העליון

רע"פ 6039/15

לפני:

המבקשים:

1. כבוד השופט א' שהם
2. בילויים אילת 2012 בע"מ
3. אלעד גוזלן
3. אושרי גבאי

נגד

המשיבים:

1. הוועדה המקומית לתכנון ולבניה אילת
2. ליעד וליאל אחזקות בע"מ
3. מישל אלקסלסי

בקשות רשות ערעור על פסקי דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מתאריכים 28.7.2015 ו-30.8.2015, בעפ"א 6210-06-15 ועפ"א 51228-08-15, שניתנו על-ידי כב' השופט י' אלון - נשיא

בשם המבקשים: עו"ד שחר בן עמי; עו"ד שהם קרן; עו"ד רועי

בראונר

החלטה

1. לפניי שתי בקשות רשות ערעור על פסקי דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' אלון - נשיא), בעפ"א 6210-06-15 ובעפ"א 51228-08-15, מתאריכים 28.7.2015 ו-30.8.2015, על החלטות בית

עמוד 1



משפט השלום באילת (כב' השופטים ל' ברינגר ו-מ' וולפסון), בב"נ 27771-04-15, מתאריכים 12.5.2015 ו-16.8.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 19.4.2015, הגישה המשיבה 1 לבית משפט השלום באילת בקשה למתן צו הפסקה שיפוטי האוסר על המבקשים לבצע כל פעילות במועדון הריקודים "סלינה", שבעיר אילת (להלן: המועדון), המצוי במקרקעין אותו הם שוכרים, ואשר בבעלותם של המשיבים 2 ו-3. בית משפט השלום נעתר חלקית לבקשה, ביום 12.5.2015. בשים לב לכך, שטרם ניתן היתר בנייה למבנים המצויים במקרקעין ואשר משרתים את המועדון, סבר בית משפט השלום (כב' השופט ל' ברינגר) כי יש להיעתר לבקשת המשיבה 1, ליתן צו הפסקה שיפוטי. ואולם, בהסתמך על הצהרת המבקשים, לפיה הם פועלים "לתקן את הטעות שנעשתה על-ידם בתום לב", והם החלו בתהליך לשם השגת היתר כגון דא, קבע בית משפט השלום כי צו ההפסקה השיפוטי ייכנס לתוקפו החל ביום 12.1.2016 (כלומר רק לאחר כ-8 חודשים).

3. המשיבה 1 לא השלימה עם עיכוב ביצועו של צו ההפסקה השיפוטי, כאמור בהחלטת בית משפט השלום, וערערה על כך לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. ביום 21.7.2015, לאחר שהאזין לטיעוני הצדדים בפניו, קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור. נקבע, כי השימוש שמבצעים המבקשים במקרקעין, קרי הפעלת המועדון ללא רישיון עסק; ובנייה במקרקעין ללא היתר כדין, שעה שיעודם התכנוני של המקרקעין הינו שטח ציבורי פתוח האסור בבנייה, מהווה, אפוא, "אנרכיה, כאוס ופריקת כל עול ורסן תכנוני, חוקי או משפטי". זאת, מבלי להתעלם מכך שהעירייה התירה, מעת לעת, את המשך הפעילות במועדון באמצעות רישיונות עסק זמניים. לכך יש להוסיף, לשיטתו של בית המשפט המחוזי, את העובדה שהמועדון נהג לארח "מאות בלוינים". בנסיבות אלה, כך נקבע, המשך הפעלתו של המועדון מהווה סיכון ממשי לשלום הציבור. על רקע זה, סבר בית המשפט המחוזי כי בהיעדר שינוי בתכניות בניין העיר, ובהתחשב בכך שהמתקנים המצויים במקרקעין נבנו שלא כחוק, לא היה מקום לעכב את ביצועו של צו ההפסקה השיפוטי, והורה כי צו ההפסקה ייכנס לתוקפו בו ביום.

4. ביום 19.6.2015, הגישו המבקשים לבית משפט השלום באילת בקשה, לפי סעיף 207 לחוק התכנון והבניה, לעכב את ביצועו של הצו השיפוטי שהוצא על-ידי בית המשפט המחוזי. נטען בבקשה, כי מאז שניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי חל שינוי נסיבות מהותי, באשר ניתן למבקשים אישור משטרת ישראל לשם הפעלת המועדון. בנוסף, טענו המבקשים כי עיריית אילת מסרה להם כי לא תתנגד להוצאת רישיון עסק עבור המועדון, ככל שתתקבל החלטה המשנה את פסק דינו של בית המשפט המחוזי. על-כן, עתרו המבקשים לעכב את מועד כניסתו לתוקף של צו ההפסקה השיפוטי, "כך שיידחה ליום 31.10.2015 והמתחם יפונה עד יום 15.11.2015, באופן שיאפשר להם לעמוד בחלק מההתחייבויות הקרובות שנטלו על עצמם". ביום 16.8.2015, דחה בית משפט



השלום (כב' השופטת מ' וולפסון) את הבקשה. בית משפט השלום ציין, כי המסמך שהנפיקה עיריית אילת "אינו מבסס מתן רישיון עסק למועדון במקומו הנוכחי בשלב זה". בהמשך, הדגיש בית משפט השלום כי בפני בית המשפט המחוזי עמדה "מלוא התמונה" הנדרשת לשם קביעת מועד כניסתו לתוקף של צו ההפסקה השיפוטי. עוד נקבע, כי אין ממש בטענותיהם של המבקשים כי חל בעניינם שינוי נסיבות מהותי, מעצם האישור המשטרתי שניתן להם.

5. המבקשים ערערו על החלטתו זו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי, וערעורם נדחה, ביום 30.8.2015. בית המשפט המחוזי קבע, כי אין בטענות שהעלו המבקשים בדבר שינוי הנסיבות בעניינם, "כדי להוות שינוי נקודת הכובד", ולהצדיק את דחיית כניסתו לתוקף של צו ההפסקה השיפוטי. לכך יש להוסיף, לעמדתו של בית המשפט המחוזי, את הכלל לפיו "נדירים המקרים שבהם יינתן רישוי לעסק, מה גם לעסק המקהיל מאות משתתפים כדיסקוטק, שעה שאותו עסק נבנה שלא כחוק במקום שייעודו אינו מאפשר זאת". בית המשפט המחוזי הוסיף עוד, כי ליבת טענותיהם של המבקשים נוגעת להשגותיהם על תוצאת פסק הדין, מיום 28.7.2015. בנסיבות אלו, כך נקבע, "מובן מאליו כי בית משפט זה לא יבחן טענות, ערעוריות או מעין ערעוריות על פסקי דין שלו עצמו".

הבקשות לרשות ערעור

6. שתי הבקשות שלפניי נסובות על פסקי דינו של בית המשפט המחוזי, מתאריכים 28.7.2015 ו-30.8.2015. נטען בבקשות, כי שגה בית המשפט המחוזי בקובעו כי קיימת סכנה לשלום הציבור מעצם הפעילות במועדון, "תוך שהוא מתעלם מאישורים חד-משמעיים של משטרת ישראל, רשות הכבאות וההצלה, העירייה וכל יתר הגורמים הנדרשים". עוד טענו המבקשים, כי היה מקום ליתן משקל רב יותר לתום-ליבם ולמאמציהם הרבים לפעול להסדרת הבעיה התכנונית. המבקשים הוסיפו וטענו, כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא נתן דעתו להסתמכותם של המבקשים על מצגיה ועמדותיה של המשיבה 1, אשר הודיעה כי בכוונה להסדיר את השימוש במועדון. המבקשים הצביעו בנוסף, על רישיונות העסק שהנפיקה המשיבה 1, מעת לעת, המעידים, לשיטתם, כי קיימת במועדון בעיה תכנונית בלבד, להבדיל מבעיה בטיחותית. לשיטתם של המבקשים, שגה בית המשפט המחוזי גם בכך שלא בחן את עניינם בראי מאזן הנוחות, תוך מתן משקל לנזקים שייגרמו למבקשים ולצדדים שלישיים כתוצאה מפסיקתו.

בד בבד עם הבקשות לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההפסקה, עד להחלטה בבקשות, לכך אדרש בהמשך.

דיון והכרעה



7. הלכה היא, כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במשורה, ובמקרים חריגים במיוחד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל ורחבת היקף, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה או כאשר מתעורר חשש מפני עיוות דין או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 5775/15 וייצמן נ' מדינת ישראל (3.9.2015); רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.2015)). לאחר שבחנתי את הבקשות שלפניי, כמו גם את צרופותיהן, נחה דעתי כי הן אינן נמנות על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור. זאת שכן, הבקשות נוגעות במובהק לעניינם הפרטי של הצדדים להן, ואין מתעורר חשש, כי נגרם למבקשים אי-צדק או עיוות דין כלשהו. מטעם זה, כשלעצמו, דין הבקשות להידחות.

8. אוסיף, למעלה מן הצורך, כי אין בידי לקבל טענותיהם של המבקשים גם לגופו של עניין. בית המשפט המחוזי פירט את טעמיו בהוצאת צו ההריסה השיפוטי עם מתן פסק הדין בערעור, מיום 28.7.2015, ונימוקיו מקובלים עליי. המבקשים הפעילו את המועדון וביצעו בנייה במקרקעין בלא שהיו בידיהם ההיתרים הנדרשים על-פי הדין. בכך, עשו המבקשים דין לעצמם, בהתעלמם מהוראות חוק התכנון והבניה וחוק רישוי עסקים. לפיכך, בדין קבע בית המשפט המחוזי כי אין לעכב את ביצועו של צו ההפסקה השיפוטי, ולהחילו עם מתן פסק הדין בערעור. בהתאם לכך, אין המבקשים יכולים, בשלב זה, להיבנות מן הטענה כי ייגרם להם נזק כלשהו לולא יעוכב ביצועו של צו ההפסקה השיפוטי, ואל להם למבקשים, בהקשר לכך, אלא להלין על עצמם.

9. אשר על כן, דין הבקשות להידחות.

לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע צו ההפסקה השיפוטי.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ה (8.9.2015).

ש ו פ ט